

Tuhannet Mun Kasvot

Jenni Vartiainen

Kun sua tervehdin,
se myös hyvästin sisältää.
Vaik' tyyni oon kuin aamu,
mun mieli myrskyää.
Ilman vihaa mä koskaan
en voisi rakastaa.
Kotini sieltä löysin,
missä vieraan on maa.

Väkijoukossa
mua kalvaa yksinäisyys.
Viel' nuoreen vereeni
on kirjoitettu iäisyys.
Kun kiihkosta huudan,
teen sen kuiskaten.
Kaiken uskon sinuun laitan,
vaikka epäilen.

Tuhannet mun kasvot
ja ne vaihtuvat vaan.

Nauraessani poskillain
sä näet kyöneleen.
Pyydän "jäisit tähän",
salaa toivon että meet.
Yötä aina ikävöin,
vaikka päivän lapsi oon.
Pimeyden laskiessa
kaipaam valoon.

Tuhannet mun kasvot
ja ne vaihtuvat vaan.
Vastakohdat, ristiriidat,
mä ylleni paan.
Yötä aina ikävöin,
vaikka päivän lapsi oon.
Pimeyden laskiessa
kaipaam valoon.

Tuhannet mun kasvot..